ମେସର୍ସ ତାମିଲ ନାଡୁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସଂସ୍ଥା

ବନାମ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରାହକ, ମାଡ୍ରାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 28,1994

[ଆର୍. ଏମ୍. ସାହାଇ ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଲବଣ ଅଧିନିୟମ 1944:

ଧାରା 11A ର ପ୍ରାବଧାନ— ମୁଖ୍ୟ ଖଣ୍ଡରେ ଥିବା ବ୍ୟତିକ୍ରମର ପରିସର— ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନକୁ ଏଡ଼ାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହ ଠକେଇ, ମିଳିତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଜଣାପଡିଛି— ପ୍ରାବଧାନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଉଭୟେ ସହମତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ— ବିଭାଗ ଉପରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି— ଥରେ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା କରଦାତାଙ୍କ ଦୋଷ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବା ପରେ, ନିଜକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ କରଦାତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଚାଲିଆସେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ବୋର୍ଡ, ଏକ ବୈଧାନିକ ସଂସ୍ଥା, କଂକ୍ରିଟ୍ ୟୁନିଟ୍ ଏବଂ କାଠ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ କାରଖାନା ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ହାସଲ କରିଥିଲେ । କାଠ କାର୍ଯ୍ୟ ୟୁନିଟରେ ନିର୍ମିତ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଅଟ୍ଟାଳିକାଗୁଡ଼ିକରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା, କଂକ୍ରିଟ୍ ୟୁନିଟରେ ନିର୍ମିତ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକ ବାହାରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଉଥିଲା । କଂକ୍ରିଟ୍ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ କାଠ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କାରଣ ଅଭିଯୋଗ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ଅନୁମତିପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀମାନେ ପରିସର ପରିଦର୍ଶନ କରି କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଆବେଦନକାରୀ କହିଥିଲେ ଯେ ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇବାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ପଇଠକୁ ଏଡାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା । ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନରେ, ସୀମା ଶୁଳ୍କ, ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସୁନା (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ କାଠ ସାମଗ୍ରୀର ଉତ୍ପାଦନ ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଥିଲା, ତଥାପି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଏହି ଦାବି ସଠିକ୍ ନଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଅନୁମତିପତ୍ର ନେବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଏକ ଉତ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଉଥିଲେ । ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହ କଥିତ ପରାମର୍ଶ ଆଧାରରେ ସଚ୍ଚୋଟ ବିଶ୍ୱାସର ଦଲିଲକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁମାନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଅଣ-ଲାଭଦାୟକ ସଂସ୍ଥା ଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଳ୍କ ଫାଙ୍କିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ବୋର୍ଡ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଛି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: **1.** କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଲୁଣ ଅଧିନିୟମ, **1944** ର ଧାରା **11-A** ର ପ୍ରାବଧାନକୁ ପଢିଲେ ଜଣାପଡିବ ଯେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ମୁଖ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଅଟେ । ତେଣୁ, ତେଣୁ, ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେହିଭଳି ପରିସ୍ଥିତିର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯାହା ପ୍ରାବଧାନ ଦ୍ୱାରା ଠକେଇ, ଷଡଯନ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଭଳି ଦୃଢ଼ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରି କଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଶୁଳ୍କ ପୈଠକୁ ଏଡ଼ାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅବକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଭୟଙ୍କ ସହମତି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେହେତୁ ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ସୀମା ଅବଧିକୁ ଛଅ ମାସରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛି, ତେଣୁ ଏହାକୁ କଡାକଡି ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ପରିସ୍ଥିତି ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ବିଭାଗର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଥରେ ବିଭାଗ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନ୍ତର୍ଗତ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ନଥିରେ ତଥ୍ୟ ଦାଖଲ କରିବାରେ ସଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରମାଣର ଭାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ତା'ପରେ ସଂପୃକ୍ତ ପ୍ରାବଧାନକୁ ଉଦାର ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ।

2. ଯେତେବେଳେ ଆଇନ ଶୁଳ୍କ ପଇଠକୁ ଏଡ଼ାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ସେତେବେଳେ ଏହା କେବଳ ଶୁଳ୍କ ପଇଠ କରିବାର ବିଫଳତା ନୁହେଁ । ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ଅଧିକ ହେବ । ଅର୍ଥାତ୍, ଟିକସଦାତା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅବଗତ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ ଶୁଳ୍କଟି ଅଦାୟଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଏହା ଜାଣିଶୁଣି ଏହାକୁ ଦେବା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ଉଚିତ।ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ 'ଏଡ଼ାଇବା' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା । 'ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଅଧିକ କଠୋର କରାଯାଇଛି ।

ପଦ୍ମିନୀ ଉତ୍ପାଦ ବନାମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରାହକ, **(1989) 43** ଇ.ଏଲ୍. ଟି. **195** ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

3. ଏହି ମାମଲାରେ, ଏହା ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥାନ୍ତେ ଯିଏ ଅନୁମତିପତ୍ର ନ ନେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜାଣିଶୁଣି ଟିକସ ଫାଙ୍କୁ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ଲାଭ ଅର୍ଜନ କରୁନଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଏବଂ ଏହା କଂକ୍ରିଟ୍ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ ଅନୁମତି ନେଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ସୁଚିନ୍ତିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତଥ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ଅନୁମାନକୁ ସଫଳତାର ସହ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଟିକସ ଫାଙ୍କିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ତାହା କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ଅନୁମାନ ଥିଲା ଯାହାର କୌଣସି ଆଧାର ନଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2081 (ଏନ୍.ଏମ୍.)/1986 ।

15.1.86 ତାରିଖରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସୀମା ଶୁଳ୍କ, ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସୁନା (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀଙ୍କ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ଇଡି (ଏସବି) ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2284/85-ଡି ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଏ. କେ. ଗାଙ୍ଗୁଲି, ଏ. ମାରିୟାରପୁଥମ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଅରୁଣା ମାଥୁର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଏମ୍. ଚନ୍ଦରଶେକର, ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଜୈନ, ଭି. କେ. ବର୍ମା ଏବଂ ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

କାରଖାନା ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଏକ ବୈଧାନିକ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନରେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଲବଣ ଅଧିନିୟମ, 1944 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 11A ର ପ୍ରାବଧାନର ପରିସର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।

ବୋର୍ଡ, କାରଖାନା ଅଧିନିୟମ, 1948 ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ ପଞ୍ଜୀକରଣ ହାସଲ କରିଥିଲା, ଗୋଟିଏ କଂକ୍ରିଟ୍ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି କାଠ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ । ଉଭୟ ୟୁନିଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ କାଠ କାର୍ଯ୍ୟ ୟୁନିଟରେ ନିର୍ମିତ କାଠ ଫ୍ରେମ୍, ଶଟର୍ ଇତ୍ୟାଦି ବିକ୍ରି ହୋଇନଥିଲା । ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଅଟ୍ଟାଳିକାଗୁଡ଼ିକରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲଗାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କଂକ୍ରିଟ୍ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା କାରଣ ଏହି ୟୁନିଟରେ ଉତ୍ପାଦିତ ସମାପ୍ତ ଉତ୍ପାଦ ବାହାର ଲୋକଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରାଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ କାଠ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ କୌଣସି ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା କାରଣ କାଠ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ କୌଣସି ଅନୁମତିପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅବକାରୀ ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀମାନେ 1984 ମସିହା ମେ 11 ତାରିଖରେ ଏହି ପରିସର ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ।29 ଜୁନ୍ 1984 ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ନିୟମାବଳୀ, 1944 ର ନିୟମ 173 ଅନୁଯାୟୀ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ, ଏହି ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଲୁଚାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଫାଙ୍କିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନୋଟିସ ରଦ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । ଏହି ଆପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କଂକ୍ରିଟ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ଅନୁମତିପତ୍ର ନେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକର ବିକ୍ରୟ ବାହାର ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ କାଠ ଉତ୍ପାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଉତ୍ପାଦନ, ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଥିଲା ତଥାପି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଏହା ଯେ ଏଥିରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ନେବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଯାହା ସଠିକ୍ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ଉତ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଉଛି । ସାଧାରଣ ଚତୁରତା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିବାରୁ, ସଚ୍ଚୋଟ ବିଶ୍ୱାସର ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବୋର୍ଡ, କାଠ କାର୍ଯ୍ୟ ୟୁନିଟର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହାଜର କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା, ଯିଏ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ କାଠ ଉତ୍ପାଦନ ୟୁନିଟ୍ କୌଣସି ଶୁଳ୍କ ଦେୟ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ ଏକ ଅନୁମାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଅଣଲାଭକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହାର ଟିକସ ଫାଙ୍କିବାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ।

ଯେଉଁଠାରେ ଶୁଳ୍କ ଅଦାୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା କମ ଶୁଳ୍କ ଅଦାୟ କରାଯାଇଛି ସେଠାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11A କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅବକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ତାରିଖ ଠାରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ

କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଠକେଇ, ମିଳିତ ଷଡଯନ୍ତ୍ର, ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭୁଲ୍ ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ତଥ୍ୟ ଲୁଚାଇବା ଇତ୍ୟାଦି କାରଣରୁ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରି ନାହିଁ କିମ୍ବା କମ୍ ଆଦାୟ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଧାରାର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବାର ଏହି ଅବଧି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଧାରା 11A ର ପ୍ରାବଧାନ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ:

> "ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଅଦାୟ କରାଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା କମ ଅଦାୟ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା କମ ପଇଠ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଠକେଇ, ମିଳିତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କିମ୍ବା କୌଣସି ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭୁଲ୍ ବିବରଣୀ କିମ୍ବା ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇବା କିମ୍ବା ଏହି ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା କିମ୍ବା ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମର ଉଲ୍ଲଂଘନ କାରଣରୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଫେରସ୍ତ କରାଯାଇଛି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଳ୍କ ପଇଠ ଏଡ଼ାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଏହି ଉପଧାରାର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ, ଯେପରି "କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଅଧିକାରୀ" ଶବ୍ଦ ପାଇଁ, "କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରାହକ" ଏବଂ "ଛଅ ମାସ" ଶବ୍ଦ ପାଇଁ "ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରା ଯାଇଥିଲା ।"

ପ୍ରାବଧାନର ଏକ ସରଳ ପଠନ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏହା ମୂଳ ଖଣ୍ଡର ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ । ତେଣୁ, ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେହିଭଳି ପରିସ୍ଥିତିର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯାହା ପ୍ରାବଧାନ ଦ୍ୱାରା ଠକେଇ, ଷଡଯନ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଭଳି ଦୃଢ଼ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରି କଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଶୁଳ୍କ ପୈଠକୁ ଏଡ଼ାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅବକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଭୟଙ୍କ ସହମତି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।ଯେହେତୁ ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ସୀମା ଅବଧିକୁ ଛଅ ମାସରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛି, ତେଣୁ ଏହାକୁ କଡାକଡି ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ପରିସ୍ଥିତି ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ବିଭାଗର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଥରେ ବିଭାଗ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନ୍ତର୍ଗତ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ନଥିରେ ତଥ୍ୟ ଦାଖଲ କରିବାରେ ସଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରମାଣର ଭାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ତା'ପରେ ସଂପୃକ୍ତ ପ୍ରାବଧାନକୁ ଉଦାର ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଆଇନ ଶୁଳ୍କ ପଇଠକୁ ଏଡ଼ାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ସେତେବେଳେ ଏହା କେବଳ ଶୁଳ୍କ ପଇଠ କରିବାର ବିଫଳତା ନୁହେଁ । ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ଅଧିକ ହେବା।ଅର୍ଥାତ୍, ଟିକସଦାତା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅବଗତ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ ଶୁଳ୍କଟି କର୍ତ୍ତବ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଏହା ଜାଣିଶୁଣି ଏହାକୁ ଦେବା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ଉଚିତ। ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ 'ଏଡ଼ାଇବା' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା । 'ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଅଧିକ କଠୋର କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ, କରଦାତା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଳ୍କ ଦେୟ ପଇଠ କରିବାକୁ ଜାଣିଶୁଣି ଏଡ଼ାଇବା ଉଚିତ । *ପଦ୍ମିନୀ ଉତ୍ପାଦ ବନାମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରାହକ*, (1989) 43 ଇ.ଏଲ୍.ଟି. 195 ମାମଲାରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ ଶୁଳ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବାର ମାମଲା ଆସୁଛି କି ନାହିଁ ସେ ନେଇ ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ଥାଏ, ସେଠାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11A ର ପ୍ରାବଧାନ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ବୈଧାନିକ ସଂସ୍ଥା । ଏହା କଂକ୍ରିଟ୍ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ନେଇଥିଲା କାରଣ ଏହା ବାହାର ଲୋକଙ୍କୁ ବିକ୍ରି ହେଉଥିଲା । ଏହାର କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଅବକାରୀ ବିଭାଗ ନିଜେ ଏଭଳି ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିବାରୁ, କାଠ ସାମଗ୍ରୀ ପାଇଁ କୌଣସି ଅନୁମତିପତ୍ର ନିଆଯାଇନଥିଲା । ଏହା ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥାନ୍ତେ ଯିଏ ଅନୁମତିପତ୍ର

ନ ନେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜାଣିଶୁଣି ଟିକସ ଫାଙ୍କୁ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ଲାଭ ଅର୍ଜନ କରୁନଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଏବଂ ଏହା କଂକ୍ରିଟ୍ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ ଅନୁମତି ନେଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ସୁଚିନ୍ତିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତଥ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ଅନୁମାନକୁ ସଫଳତାର ସହ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଟିକସ ଫାଙ୍କିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ତାହା କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ଅନୁମାନ ଥିଲା ଯାହାର କୌଣସି ଆଧାର ନଥିଲା ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ଆବେଦନ ସଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଗଲା ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଜୋରିମାନା ଅଦାୟ ପାଇଁ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନୋଟିସକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।